

Această carte îi aparține:

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 24 05 87, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBookstore, www.elefant.ro, Barnes & Noble și www.cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210 80 51.

E-mail: romania@cartier.md

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier codobelc* este coordonată de Vitalie Coroban

Editor: Gheorghe Erizanu

Ilustrații: Beatrix Potter

Lector: Dorin Onofrei

Design/tehnoredactare: Vitalie Coroban

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Combinatul Poligrafic

Beatrix Potter

CROITORUL DIN GLOUCESTER

Ediția I, octombrie 2014

© 2014 Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Potter, Beatrix.

Croitorul din Gloucester / Beatrix Potter; cop.: Vitalie Coroban; trad.: Angela Brașoveanu. –

Chișinău: Cartier, 2014 (Combinatul Poligrafic). – 32 p. –

(Colecția „Cartier Codobelc”, ISBN 978-9975-79-893-8).

Tit. orig.: The Tailor of Gloucester. – 1000 ex.

ISBN 978-9975-79-918-8.

811.111-93=135.1

P 88

BEATRIX POTTER

Croitorul din Gloucester

Traducere din engleză de Angela Brașoveanu

CARTIER codobele

PE VREMURILE SĂBIILOR, PERUCILOR și a hainelor lungi, cu falduri largi ce acopereau totul, când domnii purtau dantele, mățasuri și veste brodate cu fir de aur, trăia în Gloucester un croitor.

Stătea în fața ferestrei micului său atelier din strada Porții de Vest, cu picioarele încrucișate sub el, de dimineață până se lăsa întunericul.

Cât era ziua de lungă croia, însăila și cosea satin, tafta și pompadur – stofele aveau denumiri stranii și erau extrem de scumpe pe vremea croitorului din Gloucester.

Dar, deși cosea mătăsuri fine pentru vecinii săi, el însuși era foarte-foarte sărac: un bătrânel cu ochelari, tras la față, cu degete bătrâne și strâmbe și cu hainele ponosite. Era atât de abil și de econom, încât croia hainele aproape fără să lase resturi, doar zdrențe mici rămâneau pe masă: „*Prea înguste pentru orice altceva decât vesta unui șoarece*”, zicea croitorul.

Într-o amărâtă și friguroasă zi din preajma Crăciunului, croitorul începu să facă un veston – o haină de culoarea vișinei, brodată cu fir de mătase, cu roze și panseluțe; și o vestă crem, împodobită cu broderii de mătase și găitan din cel

mai fin fir de lână verde – ambele pentru primarul orașului Gloucester.

Croitorul lucra și lucra, vorbind cu sine însuși. El măsură îndelung mătasea, o potrivii, apoi o croi cu foarfeca. Masa era presărată cu bucăți vișinii de stofă. „*Prea înguste și tăiate pe diagonală; prea înguste; pelerine pentru șoareci și panglici pentru scufițe! Pentru șoareci*”, zise croitorul din Gloucester.

Când fulgii începură să cadă în dreptul micului geam și acoperiră, încetul cu încetul, lumina plumburie, croitorul își încheie ziua de muncă. Pe masă erau aranjate, într-o ordine perfectă, douăsprezece bucăți pentru haină și patru pentru vestă,

clapele buzunarelor,
manșetele și nasturii.
Pentru căptușeala hainei
avea o fină tafta galbenă,
iar pentru cheotorile
vestei avea sfoară de
mătase vișinie. Și toate
erau gata pentru a fi
însăilate dimineața, totul

era măsurat și în cantități suficiente, totul în afară
de o jurubiță de mătase răsucită de culoarea vișinei.

Când ieși din atelier, afară era deja întuneric.
Închise obloanele geamului, încuie ușa și luă
cheia cu el, pentru că nu dormea aici niciodată.
În atelier au rămas numai șoriceii, dar ei intrau
și ieșeau fără cheie!

După lambriurile de lemn ale bătrânelor
case din Gloucester erau scări pentru șoriceii și

trape secrete, iar șoriceii alergau din casă în casă prin acele pasaje înguste, încât puteau să parcurgă întregul oraș fără să iasă în stradă. Dar croitorul ieși din atelier și o luă cătinel spre casă prin ninsoare.

El locuia nu departe de Colegiu, dincolo de Piața Colegiului, și, deși nu era o casă mare, croitorul era atât de sărac, încât închiriase doar bucătăria. Locuia singur, doar cu un motan pe nume Simpkin.

Întreaga zi, atât cât croitorul era la muncă, casa era în posesia lui Simpkin. Era și el un mare amator de șoareci, dar nu le dădea mătase pentru haine!

„*Miau?*”, zise el când croitorul deschise ușa.
„*Miau?*”

Croitorul îi răspunse: „*Simpkin, suntem pe cale să ne îmbogățim, dar trebuie să ies dintr-o încurcătură... Ține acest sfanț, sunt ultimii patru penny, și ia și un ulcioraș de lut; de un penny să cumperi lapte, de un penny – pâine, și un penny rămâne pentru crenvurști. A, da, Simpkin, de ultimul penny care îți rămâne să-mi cumperi ată de mătase de culoarea vișinei. Dar să nu pierzi ultimul penny, te rog, Simpkin, altfel sunt pierdut și sărac lipit pământului, pentru că NU MAI AM AȚĂ”.*

Atunci Simpkin a zis din nou: „*Miau?*”, luă sfanțul, ulciorașul și dispăru în întuneric.

Croitorul era foarte obosit și pe cale de a se

îmbolnăvi. Se așeză lângă vatră și vorbe cu sine însuși despre minunata haină pe care trebuia s-o termine.

„Am să mă îmbogățesc – tai pe diagonală – primarul orașului Gloucester se va căsători în dimineața zilei de Crăciun și a comandat o haină și o vestă brodată – căptușesc cu tafta galbenă... Și tafta e de ajuns; n-au rămas resturi decât să faci pelerine pentru șoareci...”

Monologul monoton al croitorului fu brusc întrerupt de un zgomot ce venea, timid, din bufetul din cealaltă parte a bucătăriei: *tip-tap, tip-tap, tip-tap!*

